

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er en supplerende bemærkning til hr. Frank Aaen. Det, vi faktisk prøver på i Venstre, er at være saglige forstået på den måde, at man må se på, hvilke instrumenter der virker bedst. I denne sag har man i forvejen et vældig godt instrument, nemlig at hvis der er en substitutionsmulighed, skal man bruge den bedst mulige teknologi. Det vil sige, at vi allerede har en meget streng forbudslinje, og den mener vi at vi skal videreføre i dette forslag.

Det, man gør ved at lægge afgift på, er i virkeligheden virkningsløst. Vi kan bare tage den gang, den daværende regering – vi har jo sådan set gjort fejlen selv – lavede afgifter på CFC-gasser, samtidig med at man havde udfasningsregler. Betød det et mindre forbrug? Afgiften har ikke virket en pind. Det, der har virket, er udfasningsideen om, at i takt med, at der kom bedre teknologi, skulle den bruges, og at man skulle nå frem til nogle mål i løbet af nogle år.

Jeg mener simpelt hen, at et forslag som dette er overflødigt. Det gavner ikke noget. Det bliver bare en masse administration. Det, der vil virke her, er udfasningen og det, at man skal bruge den bedst tilgængelige teknologi.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg forstår på sin vis godt, at regeringspartierne, SF og Enhedslisten er ret frustrerede over, at Venstre og De Konservative har indført en mere kritisk linje over for nogle af de her tiltag, der kommer fra regeringens side.

Jeg skal bestemt ikke kritisere V og K for at have indtaget den holdning, som de har. Jeg synes, det er meget fornuftigt. Jeg synes derimod, at SF og Enhedslistens bemærkninger heroppe fra i debatten om dette lovforslag er helt under lavmålet, for hvis det ikke er tilladt inden for diskussionen af sådan et lovforslag at diskutere indholdet, diskutere de problemer, som lovforslaget kan indebære, men blot – som SF og Enhedslisten gør, hver gang ordet »grønne afgifter« nævnes – skal siges hurra, det her kan man ikke andet end stemme for, jamen så er vi altså langt ude i dette Folketing.

Der er i det her lovforslag nogle problemer, som Folketingets partier må forholde sig kritisk til, bl.a. det problem, der netop har været rejst her fra tålerstolen, nemlig spørgsmålet om substitution, hvor der er et krav om, at hvis man

kan finde alternativer til klorerede opløsningsmidler, så skal de alternativer anvendes.

Der er også et andet problem, som er blevet rejst i forbindelse med lovforslaget, nemlig at der i lukkede systemer, hvor man anvender de her opløsningsmidler, og hvor der altså ikke nødvendigvis er en miljøbelastning, også bliver indført en afgift. Hvis det ikke for de virksomheder, der bliver pålagt denne afgift, virker som en ekstraskat, ja, så ved jeg ikke, hvordan virksomhederne skal opfatte det. Sådan ville jeg opfatte det, hvis jeg sad ude i en virksomhed med et lukket system, som jeg ikke mente påførte miljøet nogen belastning, og så alligevel blev pålagt en sådan ekstra afgift.

Det er i de tilfælde en ekstra skat, og det er nogle af de diskussioner, som vi bliver nødt til at have i forbindelse med det her lovforslag. SF og Enhedslisten må anerkende, at de skal tages her i Folketinget, i stedet for blot at sige, at når der er tale om grønne afgifter – og man kalder det grønne afgifter – så skal man stemme for for enhver pris, for ellers kan man ikke bruges til noget som helst.

Formanden:

Hr. Peter Duetoft for en kort bemærkning, derefter hr. Bent Hindrup Andersen, og så nærmer vi os ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu synes jeg, det er spændende, hvad hr. Løgstrup Madsen siger, for det er jo øjensynlig ikke kun det her forslag, der bekymrer. Næ, nu er det den generelle række, regeringens linje, og hvad ved jeg.

Og så vil jeg da gerne spørge: Hvad er det for nogle forslag til grønne afgifter, som regeringen er kommet med? Der ligger tre i dag, så er der diskussionen om et pesticidforslag, men hvad er der så ellers? Jeg vil gerne vide, hvad det er, man er så bange for.

Altså, igen: Venstre forsøger i dag at bygge en række myter op. Venstre forsøger at sige, at regeringens linje er, at den med djævelens vold og magt vil have grønne afgifter, men Venstre har ikke noget at dokumentere det ud fra. Men man siger så for en sikkerheds skyld alligevel nej til noget, som man måske inderst inde – i hvert fald når man kommer til de næste par forslag – nok godt kunne leve med, men man må hellere sige nej, for det kunne jo være, at der på et senere tidspunkt kom noget, som man ikke kunne lide. Jeg synes, det er en underlig form